

И потомъ мина время и 8множиша се злаа ѿже твораше попъ Маню всемъ, и понеже имаше попъ Маню на Габроко зеть хаджи Димитръ, който по обичаю дохождаахъ на гости на збора... и като си тръгнаахъ да си отиди излазаяхъ попъ Маню сасъ конь да го понспроводи и като са повърнаахъ и като са били събрали много народъ на мигдана на збора по обичаю, дето нмаша и чардакъ надъ водата на което мѣсто сига сахата дето беше сѣднаахъ събаша и прочии чорбаджии: дойде и попъ Маню и сѣдна и онъ при събаша да са разговаря. Тогда сподвигошася вси людие крамолахъ на него, и начаша метати каменне, воста же сѣдна да го запази и запрещаваше на народа, а они же отвѣщаха остави да не и ти сасъ нима погивеши. Тогда попъ Маню скочилъ отъ чардака въ реката като да обѣгни, и народа го посина сасъ камани, и тамъ повиша его, и са обагри водата отъ кравта му, и тогива извадкоха го отъ водата и го затръпаха сасъ камани. 1749.

И викаха тогази вси сѣки да са разбѣгате по планината и да не стоите зацо може да са накажете отъ коеводата зацо безъ повеление сотворихомъ сие дѣло. Нецини же вземше погребоша тѣло его. И тогда коевода понскаахъ 8бийци, и олови трима братиа отъ Джърѣци (колиби) и обесилъ ихъ. И тако 8тишиса народъ, и въ мирѣ прѣбивахъ не мало врѣмя.

11. Попъ Иовчо Николовъ (1760—1780). Стария попъ Иовчо.

12. Попъ Синесий — калугеръ — синъ на попъ Иовча Николовъ (1780—1800).

13. Попъ Никола Икономъ (1780—1830). Баща на попъ Иовча,